

פינת יצירה

נושא שרשרת
צורה: **עוגדיה**
בושאיני

והוסיף המשנה ברורה שכל זה הוא כאשר הרטיה נפלה מעצמה, אבל אם הסיר אותה במתכוון - אסור להחזירה. יש חולקין ומתירין בזה. ואם הסיר אותה על מנת לתקן ולסדר, יש לסמוך עליהם להקל. **ולמעשה היום**, בתחבושות שלנו שאין בעיה של קימוט, אפשר לסמוך להקל.

שבת שלום ורפואה שלימה לך ולמשפחתך.

תלמידי שא"י
הרב לוי

מדור הלכותי

שאלה: ביום חמישי שעבר נשרטה כף ידו של אחי מברזל חלוד. הוא שם תחבושת, ומרח משחה נגד זיהום בשכבה עבה. בשבת הוא הוריד את התחבושת כדי ליטול ידיים, מתוך כוונה להחזיר אותה אחר כך, אך לפני שהחזיר... אמר לו אחי הגדול שלומד בישיבה שנראה לו שיש בעיה להחזיר. אז מה הדין?
תשובה: יש בכך מחלוקת, ונראה שצריך להחמיר בתחבושות של פעם. כתוב בשלחן ערוך (סימן שכ"ח) "רטיה [תחבושת] שנפלה מהמכה על גבי קרקע לא יחזרנה". וכתב במשנה ברורה שהטעם הוא שמה ימרח על גבה להחליק את הגומות שיש בה, ומירוח של הרטיה זו מלאכה מדאורייתא. ואם נפלה הרטיה על גבי כלי ולא על הקרקע - יחזרנה.

סיפור בהמשכים

תקציר: בטיסה מעל האוקיינוס גילה הטייס נזילת דלק מהמטוס, כשבסביבה אין איפה לנחות. הוא יצא מבוהל אל הרב מרדכי אליהו זצ"ל שישב במטוס, אך כשעדין במצב את הרבנית נראה היה שהרב עסוק בתפילה וכלל איננו שומע. לפתע פקח את עיניו ואמר לרבנית: "אמר לי לטוס שנימשיך לטוס אל היעד. מרגע זה והלאה לא יזוז המחוג קלל!"
הטייס שמע את הדבר ומהר לחזור לתא הקברניט, וכעבר דקה חזר והבעת תדהמה על פניו. "המחוג נעצר! הנזילה הפסקה בלי שום סבה, וגם הטייסה לא מפחיתה את כמות הדלק!"
הרבנית שמעה את דבריו, אולם הרב לא שמע מאומה. הוא היה שקוע בתפילה, עיניו עצומות וכלו אחוז שרעפים.
הרבנית הביטה סביב. המטוס היה עמוס במאות נוסעים. חרדת קדש מלאה את לבה. היא ידעה כי הרב, בתפלתו, מחזיק כעת את כל הנוסעים הללו באויר, בדרך נס. במשך שעות נמשך הדבר. שני הטייסים ושאר אנשי הצוות התגודדו במרחק מה מכסאו של הרב, נזהרים שלא להפריעו בתפלתו, כאשר בכל כמה רגעים הולך אחד מהם לזדא, שהמחוג לא זז. הוא, אכן, לא זז.

רק עם התקרוב המטוס אל שדה התעופה, פקח הרב את עיניו, ובאותו הרגע החל מד הדלק לצנח כלפי מטה. אולם אז, כבר לא הייתה בכך כל סכנה. הטייסים נשמו לרוחה והטיסו את המטוס אל מסלול הנחיתה, והיא הסתיימה בשלום ובבטחה.

הפינה להורים

אהורים היקרים,

אבסע כיבור הורים מנשיק, נא לחתום לילדים של הכרטיסים המצורפים לסלון.

לידיעתכם, אין לחזור לפנימיה במצואי שבת חופשה
ללא תיאום מראש
(לחזור מקרים שקרו)...

תכניות **חודש כסליו** יוצאות לדרך, וכבר מראשים את **אורות החנוכה** באויר... פרטים יבואו

משהו טוב מהבית:

חתימה:

מילוי דבדוחותא

"מדוע כל קציצה בגודל שונה?"
שאל זליג את רעייתו בארוחת הערב,
"כי ביקשת לגוון באוכל, לא?"
.....
"תגיד, אתה יודע לנגן בכינור?"
נשאל זליג בראיון העבודה
"יש מצב,
אבל אף פעם לא ניסיתי!"

קבחרו לנו סם

אוסטון,
זה מגיע...

גליון 4, תולדות תשע"ו

השבתים בפנימיה...

אין כמו אבא הסזאם!!!

את זה וצאי יורשים כולם.

(וכואהו, גם כמו אמא אין בסביבה, אבא של כב בהצדמנות קרובהו, והשבוש הוא של - האבות, ושל הבנים...)

אז קיימנו יום אבות ובנים, בתנאים מאוד הפכפכים ומשתנים, עד ארבע האחרון לא היה ברור, איך יעמר כל הסיפור, אבא בהרבה רצון תשובה ואמונה, יצא לנו יום - מהמזרזה הראשונה.

את הפעילות פתח תני בסניף O.D. מאתלרת, שפתחה את הלב לתקשורת קצת אחרת, שיחקנו יחד בנים עם אבות, והכרנו זה בזה עוד כמה כשרונות קפיצות ומקלות כרטיסים וקולות "מירוץ שליחים" והליכה של חבליים, הרבה שמחה וצחוק ובלבולים, וגם עידוד שירים ופיוטים, אורה נעימה וגיבוק חברים תודה רבה לתני של ההנחה הנעימה.

בשלב השני, לאחר התפילה המרגשת נקראנו כולם למלאכה לגשת תחרות המאסטר של האה הראשונה!!! לקבוצות התחלקנו וציד קיבלנו, שרולים הפשלנו ותעבורה חילקנו, מנצלים היצקנו נפנפנו ונפנפנו, השירים תהליכים ושמן ערבהנו, ירקות וסלטים חתכנו ותהלנו, באורה טובה ושיתוף פעלנו, והתוצאות - העידו של עמלנו. הצוות היקר את הכל ארגן, והספיק בין לבין גם לעבור ולפרגן, להמציא פתרונות ואת כולם לצרוב, אסייע ולעודד את האה והבן.

וצוות השופטים עמל קשות, אפטר ולעבור בין העמדות, אטום מנת השר כזאת וכזאת, וסלטי טחינה וגם ירקות לקמח מצח ולעסיק נקודות ולשים לה גם לקטנות, ולהשתיל בצדק-צדק לשפוט...

אז היו לנו גם כמה זוכים, אך אזאת הודאי כולם מסכימים, שהעצם אנוחנו כולנו הזוכים, בחיזוק האהבה והקשר - ובליבים שמחים.

וגם לאהדות שבינו נאמה, שהשנה והפרויקט כלל לא נעמר, שחלילה אתכן איננו שוכחים, ובקרוב נפגש עם אירועים חדשים...

מזל טוב ענקי לרבי הר המצווה שלנו - יצחק בליטי, חננאל אחינו וניסים אבייה, שחלגו השבוש איתנו את יומם הצול!

שבת שלום נעימה וטובה, ואל תשכחו לשלוח עם הבנים כרטיסי מברצ חתומים.

דבר הרכז

"יועטר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה היא, ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו" (כה, כא)

בכח התפילה נקשר האדם לבורא עולם. וברור לנו שבכח התפילה לשנות הטבע ולהפוך רעה ח"ו לטובה גדולה, ולעולם לא להתיאש אפילו כשמרבים להתפלל ונראה שלא נענים, כי כל תפילה עושה רושם בשמיים, כמו אותם מים שירידים על האבן אפילו שנראה שאין למים כח נגד האבן, ולא נראה שום שינוי בעין, בכל זאת עובר הזמן והשינוי מגיע.

ועוד נזכיר את דברי "בעל העיקרים": "וכן התפילה פעמים שלא תקובל אם בעבור שה' יתברך יודע שאין הדבר ההוא המבוקש טוב בעבור המתפלל".

אם כך אנו נמשיך להתפלל עלינו ועל עתיד ילדינו, ברוחניות ובגשמיות, ונצרך בקשה "והטוב בעיניך עשה" - לא מה שנראה טוב בעינינו אלא בעיני ה', כי הוא יודע את העתיד מה לטובתינו ומה לא, ובוודאי שבדברים של רוחניות זה מקובל ואהוב לפני ה', ולפעמים חסרות רק כמה תפילות כדי שתתקבל הבקשה...

לכן לא נתיאש לעולם ונמשיך להתפלל על ילדינו שיעלו מעלה מעלה.

להורים היקרים הייתי ממליץ על טיפ קטן - להצמיד פתק לסיודור התפילה במקומות המיוחדים שמבקשים על ילדינו, עם תזכורת: ריבוננו של עולם תן לבני פלוני בן פלוני שיח' לב טוב, אהבת תורה, הצלחה בלימוד, וכו'. וחזקה על בקשה אמיתית שיוצאת מהלב שלא שבה ריקם.

שבת שלום

הרב יוסף מלכה

משהו קטן וטוב

מהמריק...